

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa R. [...] Spółki z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko P. W. i T. M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. odmawia zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna może zostać przyjęta do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁸ § 1 k.p.c.). Wymienione kwalifikowane przesłanki wskazują, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione jedynie wtedy, gdy realizuje ona swą funkcję publicznoprawną, pozostawiając interes prywatny strony na drugim planie. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę kasacyjną, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia.

W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, który umożliwiać ma ocenę, czy w danym przypadku spełnione są przesłanki realizujące funkcję publicznoprawną. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania kasacyjnego jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności samych podstaw skargi kasacyjnej.

W sprawie nie występują warunki pozwalające na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jakkolwiek skarżący powołał przesłanki z art. 398⁸ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Zagadnienie sformułowane przez skarżącego nie stanowi wystarczającej podstawy dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, biorąc pod uwagę, że „potrzeba ustalenia kryteriów uznania”, że zobowiązanie wygasło, nie jest zagadnieniem prawnym. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c. jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga zatem nie tylko jego sformułowania ale przede wszystkim przedstawienia argumentacji jurydycznej

uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych i istotności zagadnienia z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Ponadto skarżący powinien wykazać, że jego rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Argumentacja przedstawiona przez skarżącego nie spełnia tych wymogów i nie stanowi podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Powołując się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący nie przedstawił w tym zakresie samodzielnej argumentacji mającej służyć wykazaniu, że przesłanka ta w sprawie zachodzi. Należy także zauważyć, że w skardze kasacyjnej zachodzi sprzeczność argumentacyjna - wskazania, że w sprawie występuje zagadnienie prawne oraz oczywista zasadność skargi pozostają we wzajemnej sprzeczności. Istotne zagadnienie prawne występuje w sytuacji, w której na tle rozpoznawanej sprawy wyłania się abstrakcyjny problem prawny istotny dla rozwoju judykatury i jurysprudencji i z tego względu wymagający wypowiedzi Sądu Najwyższego, natomiast oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wtedy, gdy w konkretnej sprawie doszło do oczywistego, rażącego i widocznego „na pierwszy rzut oka” naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, tj. gdy zarzuty sformułowane w skardze kasacyjnej są zasadne bez potrzeby rozstrzygania jakichkolwiek, a więc tym bardziej istotnych zagadnień jurydycznych. Obie przesłanki występują więc w stosunku wzajemnego wykluczania.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą - zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. - Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Należało oddalić wniosek pozwanych o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego z uwagi na to, że w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie

wnosili o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania a zgłoszony w niej wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego powiązali wyłącznie z wnioskami o odrzucenie skargi i o jej oddalenie. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie ze wskazanym przez siebie rozstrzygnięciem, które ostatecznie nie nastąpiło (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 29 marca 2011 r., IV CSK 593/10 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, niepubl.).

[aw]